

מהדורה חדשה
סיפורים חדשים 170

לראות באבי הנחל

עבודת-השם (ד)

בשמחת תורה, הבית הכנסת האשכנזי ביקשו שיהיה חתן תורה ור' ישראל לא השגיח על זה וביקש ללכת לבית כנסת אחר, – השני, ששמה היה הרבה שמחה ביום האתמול. בשמחת תורה דיבר מהסתלקות בנו

הקטן (בן שנה) מרעב, ואמר שאי אפשר להבין הניסיון הזה וכו'... ורמז מה שרמז לעניות דעתי שצריכים לא להשגיח על מניעות במשפחה ולעבוד השם.

והוא לא הרגיש טוב ואמרנו לו שלא צריך שילך לבית הכנסת, ואמר שאם ביום כמו שמחת תורה לא ילך לבית הכנסת, מה יהיה מזה? וכו'... ולפני קריאת התורה אמר: "על-ידי הפתק אני הגשר בין רבינו-הקדוש לעולם".

באותו ערב סיפר שהיה לו אח חסיד וכו' שלא רצה לדבר איתו כי הוא שבר כל הייחוס של משפחתם על-ידי שנעשה ברסלב. ואמר שנודע לו חדשות נוראות והוא ראה חסידים של הבל ועכשיו הוא יודע שעשה חילוף טוב (מ... לברסלב), והוא סיפר על חסיד שבא בגניבה (=בשקט) מאונגריה ור' ישראל למד איתו ליקומי מוהר"ן וכשנודע לרבי של... רמז לחסידיו שכבר לא צריכים אותו כי הוא נעשה ברסלב, והלכו והיכו אותו עד שמת. והקהל התפלאו מזה, ור' ישראל אמר: "מה, זה פלא אצלכם? גם אני הייתי בסכנות כאלו ובנס נשארתי בחיים".

ואמר לאחד ששאל על סיבת המחלוקת שהמתנגדים אמרו שברסלב זה רק בשביל עולם הבא.

גם סיפר באותו יום שקירב את ר' שמואל הורוויץ שהיה חב"ד. ואמר לנו: "לא קרלין ולא חב"ד, רק ברסלב". (שמחת תורה תשנ"ג)

ר' ישראל אמר לאחד שעיקר המלחמה הוא להתגבר על המחשבות לא טובות. והוסיף: "זה טומאה חזקה וטמאה כזה וצריכים להתגבר וללחום".

וכשהאיש דיבר מהקושי שלו לקום חצות, ר' ישראל חיזק אותו ואמר לו שזה קשה מאוד, ואמר: "על כל הקדושה, יש מניעות עצומות ובפרט על מה שביקש רבינו שזה עיקר הקדושה". (כ"ג שבט ירושלים)

אחד לקח ממנו רשות לחזור הביתה, ור' ישראל שאל אותו מתי הוא יחזור אליו? והוא השיב: "כרצונכם", ור' ישראל אמר שהוא רוצה שיחזור אליו עכשיו אז האיש החליט להישאר, אולם ר' ישראל לא הסכים ואמר לו ללכת ולחזור למחרת. והיה נראה כוונה עמוקה שעיקר קבלת התיקון והכלים מרבינו ואנשיו הוא כשהולך וחוזר, יוצא ונכנס, ולא לעמוד איתו כל הזמן. ואז ר' ישראל אמר לו: "אבל אל תשכח להיות בשמחה. ויש במה לשמוח, שיש לנו רבי כזה!" (ואשרי המקבל הבקאות בהלכה, ועיין בליקוטי מוהר"ן ו'). (ט"ו באב תשנ"ד, ביתר)

ר' ישראל אמר פעם: "(אפילו) אם היינו עובדים השם יתברך אלף שנים, (עדיין) לא היינו יכולים לקבל מה שרבינו הקדוש נותן לנו עם דיבור אחד".

אחד שאל אם נוהגים להגיד תיקון־רחל בשנת השמיטה, ור' ישראל השיב שהעיקר הוא האמונה, תורה עם אמונה כמו שקיבלנו מהחכמים והזקנים של הש"ס, ובפרט האמונה ברבינו־הקדוש. והפליג במעלת תיקוני הזוהר שהכול רק על תיבת "בראשית".

וסיפר באותו יום שלר' ישראל קרדונר לא היה שום כסף ושכשר' ישראל שמע את הקולות שלו, התפילה וההתבודדות שלו איך הוא אמר הזוהר והתיקוני זוהר במירון, כבר לא היה צריך לאכול. (שבת ראש־חודש חשוון תשנ"ד ביתר)

אחד קם פעם בשבת בבוקר בשעה שבע ור' ישראל הוכיח אותו על שהוא מפסיד את הזמן של קריאת־שמע (כי אחרי המקווה וההכנה לתפילה, לא ישיג את הזמן הראשון, כך היה מובן), וכשזה טען שנדד שינה מעיניו בליל שישי בהיותו בקברי צדיקים, הוא לא קיבל את טענתו.

לאחד שאמר שטוב לא לישון בליל שישי ולעבוד השם, ר' ישראל אמר שיותר גבוה לישון ולקום חצות.

לאחד שאמר לו שרבינו לא היה יושן במוצאי שבת, ר' ישראל השיב: "אבל זה רבינו". שנזכה לעבוד את השם באמת לפי מדרגתנו.

היה גם נוהג בעת זקנתו בש"י טבילות בחצות לילה, ופעם התעלף והבלן עורר אותו עם מים קרים ור' ישראל גער בו שלא יתערב בעבודת־השם שלו.

אחד שהיה אמור להתחתן ישן מעט באיזה לילה בדירה שבה שהה ר' ישראל, והתאמץ מאוד לקום חצות עד שכאב ראשו, ומתי שעוררו אותו לחצות ר' ישראל אמר: "אני יושן", אחר־כך אחד החברים התעורר ואמר לו ר'

ישראל: "אל תדבר כלום, האנשים האלו הם חושבים שהם כבר צדיקים, (שיכולים לעבוד עבודות)". והיה נראה שמרמז להיזהר לא לעבוד את השם בפרסום כבודו ובגאווה, גם להיזהר מריבוי ההתלהבות יותר מהמידה. אחר־כך אמר בנוכחות החתן שהחתונה שלו לא תתקיים והסביר כמה טעמים על זה, והיה מאוד קשה לאיש הזה לקבל שאחר שיבור מניעות כאלו, בסוף צריך לבטל את החתונה, ובכל זאת התחזק להתבטל לרצון של השם, ואז ר' ישראל המשיך לדבר בצורה שהיה מובן שמדבר מזוג אחר. ובבוקר שאל על החתונה ואז אמר בתנועה של צחוק: "אה עשיתי טעות?!". והיה נראה לימוד שעיקר העבודה להתגבר להתבטל לרצון של השם, ואז יוצאים מהניסיון והכל מסתדר. (ט' ניסן תשנ"ב, מבשרת)

דהמשך בשבוע הבא (ב"נ)

